

Ordføreren (Piper): Dette Lovforslag, der tilsigtede at raade Bod paa de Ulemper, der er til Stede, ikke mindst efter den sidste Revision af den kommunale Valglov i 1924, har ikke kunnet samle alle Udvalgets Medlemmer. Under de Forhandlinger, der har været ført, er der opstaaet nye Tanker i Udvalget. Jeg udtalte allerede ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at det korrekte naturligvis var, at de paagældende Vælgere betalte deres Skat hele Valgperioden igennem. Men jeg havde ikke turdet vove at fremsætte et saa vidtgaaende Forslag. Siden 1908 har den gældende Regel været, at den paagældende Vælger skulde have været Skatteyder og have haft Bopæl i Kommunen i alt Fald to Aar forud for Valget. Ved Ændringen i 1924 afkortedes Opholdstiden, men man kom samtidig til at afkorte Perioden for den Skatteydelse, der krævedes for at være Vælger. Det, der foreligger her, er et Ændringsforslag til det Lovforslag, jeg havde den Ære at forelægge. Det gaar ud paa at optage den Bestemmelse i Loven, om hvilken jeg tror man kan sige, at den faldt ud ved den sidste Revision i 1924, nemlig Pligten til at svare Skat i de to Aar, der ligger forud for Valget.

Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal. Flertallet anbefaler det Ændringsforslag, der er udarbejdet af Indenrigsministeren. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale det til Vedtagelse, idet jeg gaar ud fra, at Mindretallene selv vil begrunde deres Opfattelse.

Ludvig Christensen: Som vi i Betænkningen har gjort Rede for, kan det Parti, jeg tilhører, ikke stemme for det Flertalsforslag, der her er til Behandling. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører (Piper) for et Øjeblik siden udtalte, at Bestemmelsen om den 2-aarige Skattepligt var „faldet ud“ ved Revisionen af Loven i 1924. Jeg er tværtimod ganske sikker paa, at det ikke forholder sig saaledes. Det, man den Gang bevarede, var den gamle Ordning fra 1908, hvorefter Opholdsbestemmelsen og Skattepligtsbestemmelsen faldt sammen. Man har derfor ikke glemt noget ved at lade de to Aars Skattepligt falde ud. Man har paa det Tidspunkt været ganske klar over, at man vilde følge den gamle Linie med lige lang Skattepligt og Opholdspligt. Nu indfører man ved det Ændringsforslag, der foreligger, det Princip, at man skal have betalt Skat i længere Tid, end man behøver at have boet i Kommunen. Det er et helt nyt Princip.

Som det fremgaar af Betænkningen,

har vi ønsket at høre, hvorledes Kommunerne Landet over ser paa denne Nyordning. Det har man fra Flertallets Side nægtet os at faa spurgt Kommunerne om. Vi har imidlertid den Opfattelse, at det vil skabe ikke faa Vanskeligheder og et betydeligt Merarbejde for Kommunerne at skulle holde Rede paa, om den Skatteyder, der optages paa Valglisten, nu ogsaa har betalt sine Skatter i de andre Kommuner, hvor han kan have boet i den Tid, det drejer sig om.

Men udover dette nye Princip gaar Ændringsforslaget jo endvidere ud paa at forringe de Betingelser for Skatteborgerne, der i Øjeblikket er gældende med Hensyn til Skatteeftergivelse, og heller ikke denne Forringelse kan det Parti, jeg tilhører, gaa med til at støtte. Der er efter vor Opfattelse ikke nogen som helst Grund til at ændre de gældende Regler, tværtimod. De blev skærpet i 1924 og har kun været gældende ved eet kommunalt Valg, nemlig det i 1925. Der har heller ikke været fremført nogen som helst Klage af nogen af de kommunale Institutioner, det her drejer sig om, over den Maade, hvorpaa Betingelserne har virket. Forslaget er kun et Forsøg paa at afskaffe Vælgerne, og det kan vi fra vor Side ikke gaa med til.

Jeg maa derfor anbefale det høje Ting at stemme mod Ændringsforslaget. De mere almindelige Betragtninger skal jeg opsætte til tredie Behandling.

Veistrup: Den ærede Ordfører begyndte sine Udtalelser med at gøre opmærksom paa de Ulemper, den nugældende kommunale Valglov led under. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende har aldrig mærket noget til disse store Ulemper, og det forekommer mig heller ikke, at det ærede Medlem, da han forelagde sit Forslag, fremførte noget Bevis i saa Henseende. Han fremkom med en Del Antagelser, men Beviser fandtes i Virkeligheden ikke i hans Tale. Det, det drejer sig om, er ikke alene det, den ærede sidste Taler nævnte, at man indfører noget nyt med Hensyn til Skattepligt, men det centrale i Spørgsmaalet er i Virkeligheden dette, hvor vidt man vil udstrække Retten til Eftergivelse af Skat. Her er det altsaa, man forsøger at indføre en Begrænsning, og jeg kan, som sagt, ikke erkende, at dette er nødvendigt, saa meget mindre som det dog er et Spørgsmaal, om Tiden nu er inde til at fratage Kommunalbestyrelserne den Ret til Eftergivelse af Skat, de hidtil har haft. Det kan ikke nægtes, at Tiden karakteriseres af Erhvervsvanskeligheder, Arbejdsløshed o. s. v., og derfor forekommer det